

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 18Csp/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121262107
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Menichová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2021:6121262107.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Helenou Menichovou v spore žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, so sídlom námestí T. G. Masaryka 2392/17, 690 02 Břeclav, IČ: 043 55 211, Česká republika, zastúpeného: Mgr. Zuzana Bírová, advokátka, so sídlom Americká 2, 831 02 Bratislava - Nové Mesto, IČO: 30 849 837, proti žalovanému: A. W., R.. XX.XX.XXXX, D. Š. XXXXX/X, XXX XX K., zastúpenému splnomocneným zástupcom: Občianske združenie OSPO Martin - OCHRANA SPOTREBITEĽA, so sídlom J. Š. Šikuru 4850/1, 036 01 Martin, IČO: 52 354 237, o zaplatenie 350,00 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie o zaplatenie sumy 325,- Eur zastavuje.
- II. Vo zvyšku sa žaloba zamietá.
- III. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.
- IV. O výške náhrady trov konania rozhodne Okresný súd Martin samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu sa žalobca domáhal, aby súd v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz, v ktorom by žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 350,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 350,00 eur od 31.03.2018 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 12,00 eur ako aj nahradiť mu trovy konania.

2. V dôvodoch návrhu žalobca uviedol, že dňa 16.02.2018 uzatvoril so žalovaným Smlouvu o zápujčce č. 520592, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 350,00 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom, t.j. odplatom za poskytnutý úver vo výške 25,00 eur do 7 dní odo dňa poskytnutia úveru. Zmluva bola uzatvorená na diaľku, prostredníctvom webovskej stránky www.minipozicka.sk <<http://www.minipozicka.sk>> s tým, že žalovaný pri registrácii a odoslaním žiadosti o poskytnutie úveru zároveň potvrdil, že súhlasí so zmluvou ako aj všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle uzatvorenej zmluvy, stal sa jej dlh splatným dňom 23.03.2018. Žalobca žalovaného vyzval na úhradu jeho záväzku prostredníctvom 4 upomienok zasielaných formou SMS-správ alebo mailov. Dňa 02.12.2020 bola žalovanému zaslaná písomná výzva na úhradu dlhu. Žalovaný na výzvy nereagoval. Ku dňu podania žaloby neuhradil žiadnu platbu. Žalobou sa žalobca domáha zaplatenia dlhu vo výške 350,00 eur, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 12,00 eur titulom zaslaných upomienok eur a úroku z omeškania z dlžnej sumy, nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením dlhu.

3. V upomínacom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica súd rozhodol platobným rozkazom sp.zn. 2Up/283/2021 zo dňa 26.03.2021, ktorým návrhu v celom rozsahu vyhovel. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor (č.l. 21), v ktorom namietol nárok žalobcu v celom rozsahu. Uviedol, že od žalobcu si požičal sumu 350,00 eur, ktorú zaplatil, o čom predložil listinné dôkazy. Na sumu 12,00 eur žalobca nemá nárok, nakoľko za upomienky je možné žiadať skutočne vynaložené náklady a nie paušál 3 eurá za upomienku. Ďalej uviedol, že žalobca nemá licenciu na poskytovanie úverov na Slovensku, s poukazom na dokument od Národnej banky Slovenska, ktorý k podaniu priložil. Podotkol, že v danom prípade nie je nutné skúmať zmluvu čo sa týka toho, či je pôžička bezúročná a bez poplatkov alebo nie je. RPSN v zmluve je úžernícka a v zmluve absentuje ročná úroková sadzba a priemerná RPSN a poplatok za pôžičku vyjadrený pevnou sumou musí byť vo forme úroku. Žiadal, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

4. K podanému odporu sa vyjadril žalobca (č.l. 26-27). Uviedol, že spoločnosť MINIHOTOVOST, SE je zapísaná v zozname subjektov finančného trhu vedeného Českou národní bankou, ktorý je prístupný na www.cnb.cz <<http://www.cnb.cz>> a tiež v obchodnom rejstříku dostupnom na www.justice.cz <<http://www.justice.cz>> a v zmysle uvedeného je oprávnená poskytovať úvery na základe licencie České národní banky podľa zákona č. 257/2016 Sb. o spotřebitelském úvěru. Uviedol, že žalovaný sa prostredníctvom webovej stránky www.minipozicka.sk <<http://www.minipozicka.sk>> registroval a požiadal žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 350,00 eur a odoslaním žiadosti potvrdil, že súhlasí so Smlouvou o zápůjčce, ako aj so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru a tiež potvrdil správnosť a úplnosť poskytnutých údajov. K tvrdeniu žalovaného, že zmluva je úžernícka, absentuje v nej ročná úroková sadzba a priemerná RPSN a že na sumu 12,00 eur nemá žalobca nárok odkázal na bod IV. zmluvy, kde je uvedené, že v prípade omeškania spotrebiteľa sa tento zaväzuje zaplatiť úrok z omeškania v zákonnej výške, zmluvnú pokutu za omeškanie so splátkou, a to vo výške 0,15 % z dlžnej čiastky za každý započatý kalendárny deň omeškania. Ďalej sa spotrebiteľ zaväzuje hradiť veriteľovi náklady, ktoré mu vzniknú v súvislosti s uplatnením práva. Veriteľ upozorní spotrebiteľa na omeškanie, a to buď e-mailom alebo SMS správou alebo písomne na adresu spotrebiteľa s tým, že spotrebiteľ dáva výslovný súhlas na zasielanie upomienok formou SMS alebo e-mailom a veriteľ je oprávnený od neho požadovať 3,00 eurá za každú odoslanú upomienku. Zároveň uviedol, že žalovaný realizoval v prospech zmluvy čiastočné úhrady, a to dňa 04.06.2019 sumu 100,00 eur, dňa 02.07.2019 sumu 100,00 eur a dňa 12.04.2021 (po podaní návrhu) sumu 125,00 eur a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Po zohľadnení týchto úhrad na nároku v sume 25,00 eur titulom istiny a nároku v sume 12,00 eur titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky zotrval a uplatnil si príslušenstvo - úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 350,00 eur od 31.03.2018 do 04.06.2019, zo sumy 250,00 eur od 05.06.2019 do 02.07.2019, zo sumy 150,00 eur od 03.07.2019 do 12.04.2021 a zo sumy 25,00 eur od 13.04.2021 do zaplattenia. V podaní navrhol pokračovanie v konaní. Platobný rozkaz bol preto v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. zrušený a spis bol v zmysle § 14 ods. 3 cit. zákona postúpený dňa 20.04.2021 (č.l. 30) na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku na tunajší súd.

5. V podaní doručenom súdu dňa 03.06.2021 (č.l. 41) žalovaný vyjadril nesúhlas s vyjadrením žalobcu a opätovne poukázal na skutočnosť, že žalobca nemá na poskytovanie úverov na Slovensku licenciu od NBS s poukazom na rozsudky Krajského súdu Žilina č.k. 5CoCsp/40/2020 zo dňa 15.12.2020 a č.k. 6CoCsp/56/2020 zo dňa 25.11.2020, ktoré k podaniu priložil. Tvrdí, že na sumu 25,00 eur žalobca nemá nárok, nakoľko zaplatil celú požičanú sumu, t.j. 350,00 eur. Žiadal, aby súd žalobu zamietol.

6. Súd vo veci vykonal ústne pojednávanie dňa 06.10.2021. Pojednávanie sa zúčastnil žalovaný a jeho splnomocnený zástupca, zástupca žalobcu svoju neúčast' aj neúčast' žalobcu ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 23.09.2021 (č.l. 88), v ktorom vyslovil súhlas s pojednávaním v ich neprítomnosti a požiadal o rozhodnutie vo veci na základe doteraz predložených dokladov. V rámci prednesu splnomocnený zástupca žalovaného uviedol, že sa pridrža písomných vyjadrení doručených súdu do konania a opätovne zdôraznil, že žalobca poskytuje úvery bez platne udelenej licencie NBS. Opätovne žiadal žalobu zamietnuť. Žalovaný opätovne zotrval na svojom vyjadrení, že zaplatil to čo si požičal, teda sumu 350,00 eur.

7. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s listinami doloženými do spisu ako aj s upozornením NBS z termínu 09.08.2018, ktorý bol zverejnený na webovej stránke o tom, že žalobcovi nebol udelený súhlas na poskytovanie úverov na území SR. V predmetnom upozornení NBS upozornila verejnosť, že spoločnosti MINIHOTOVOST, SE, so sídlom náměstí T. G. Masaryka 2392/17, 690

02 Břeclav, Česká republika, ponúkajúcej pôžičky prostredníctvom www.minipozicka.sk <<http://www.minipozicka.sk>> žiadne povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov a iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov na území SR neudelila. Zároveň NBS upozornila, že táto spoločnosť je prevádzkovateľom aj ďalších internetových stránok.

8. Dňa 16.02.2018 žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom Smluvu o úvere (č.l. 10), podľa zákona č. 89/2012 Sb. občanský zákonník a zákona č. 257/2016 Sb. o spotrebiteľském úvere. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov ako bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 350,00 eur s dohodnutou odmenou vo výške 25,00 eur. Celková dlžná čiastka, ktorú spotrebiteľ zaplatí bola dohodnutá v sume 375,00 eur, deň splatnosti 23.02.2018, s tým, že ide o jednorázovú bezhotovostnú splátku na účet uvedený v zmluve (bod III. zmluvy) s hodnotou RPSN 3550,63 %. Zmluvu zmluvné strany uzatvorili prostredníctvom webovej stránky www.minipozicka.sk <<http://www.minipozicka.sk>>, kde sa žalovaný zaregistroval a požiadal o poskytnutie úveru vo výške 350,00 eur. V bode V. zmluvy žalovaný prehlásil, že súhlasí s obsahom zmluvy, bol oboznámený so všeobecnými podmienkami (č.l. 13-15), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nemá k nim výhrady a zaviazal sa ich dodržiavať. Zároveň potvrdil, že údaje, ktoré žalobcovi poskytol sú pravdivé a úplné a súčasne vyhlásil, že je schopný splácať dlžnú sumu v zmysle zmluvy. Zmluva ani Všeobecné podmienky poskytnutia úveru nie sú opatrené podpismi zmluvných strán, nakoľko ide o zmluvu uzatvorenú na diaľku. Splatnosť úveru bola dohodnutá dňa 23.02.2018. Žalovaný dlh nezaplatil, preto sa dlh stal v tento deň splatným. Dňa 02.12.2020 bola žalovanému zaslaná výzva na zaplatenie dlhu (č.l. 12). Dňa 04.01.2021 žalobca opakovane žalovaného vyzval na okamžité uhradenie dlžoby s upozornením, že v prípade neuhradenia dlhu bude sa úhrady domáhať v súdnom konaní (č.l. 11).

9. V rámci dokazovania sa súd ďalej oboznámil s písomnými podaniami zo strany žalobcu ako aj žalovaného. Žalovaný v poddanom odpore predložil platobné príkazy o bezhotovostnej úhrade úveru z banky, v ktorej má vedený účet. Dňa 04.06.2019 uhradil sumu 100,00 eur (č.l. 22), dňa 02.07.2019 uhradil sumu 100,00 eur (č.l. 23) a dňa 09.04.2021 sumu 125,00 eur (č.l. 23). K uvedenému žalobca zaujal stanovisko v podaní, ktorým sa k odporu vyjadril tak, že úhrady potvrdil a v sume 325,00 eur vzal žalobu čiastočne späť, v časti o zaplatenie sumy 25,00 eur s prislúchajúcim prislúšenstvom ako aj v časti o zaplatenie sumy 12,00 eur titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky na žalobe zotrval.

10. Podľa bodu 4 všeobecných podmienok poskytnutia úveru, na úpravu vzťahov neupravených zmluvou ani všeobecnými podmienkami použijú ustanovenia právneho poriadku Českej republiky, najmä príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľského úveru a zákona na ochranu spotrebiteľa.

11. Žalovaný má bydlisko na území Slovenskej republiky a žalobca má sídlo na území Českej republiky. Ide o konanie s cudzím prvkom, preto bolo potrebné vyriešiť otázku právomoci a príslušnosti súdu SR na konanie v tejto veci a tiež aký právny poriadok má byť použitý na posúdenie žalobou uplatneného nároku žalobcu.

12. Podľa čl. 17 ods. 1 Nariadenia európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12.12.2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „Nariadenie č. 1215/2012“), vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 6 a článku 7 bodu 5, ak ide:

a) o zmluvu o predaji tovaru na splátky

b) o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru, alebo

c) vo všetkých ostatných prípadoch o zmluvu uzavretú s účastníkom, ktorý obchoduje alebo podniká v členskom štáte bydliska spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takéto činnosti do tohto členského štátu alebo do viacerých štátov vrátane tohto členského štátu, a zmluva spadá do rozsahu týchto činností.

13. Podľa čl. 18 ods. 2 Nariadenia č. 1215/2012, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

14. Podľa čl. 3 ods. 1 Nariadenia európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 z 17.06.2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I), zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia zmluvné strany. Voľba musí byť urobená výslovne alebo jasne preukázaná ustanoveniami zmluvy alebo okolnosťami prípadu. Zmluvné strany si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť.

15. Podľa čl. 6 ods. 1 Nariadenia európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 z 17.06.2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I), bez toho aby boli dotknuté články 5 a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „spotrebiteľ“), s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „podnikateľ“), sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ: a) vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo b) akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti.

16. Podľa čl. 6 ods. 2 Nariadenia európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 z 17.06.2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I), bez ohľadu na odsek 1 si strany môžu v súlade s článkom 3 zvoliť rozhodné právo pre zmluvu, ktorá spĺňa požiadavky odseku 1. Takáto voľba rozhodného práva však nesmie zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytujú také ustanovenia, od ktorých sa nemožno odchyliť dohodou podľa práva, ktoré by v prípade absencie voľby bolo na základe odseku 1 rozhodným.

17. V prvom rade sa súd zaoberal otázkou právomoci slovenského súdu konať v predmetnej veci, nakoľko na strane žalobcu vystupuje subjekt so sídlom v inom členskom štáte EÚ. V danom prípade súd dospel k záveru, že má právomoc prejednať predmetný spor s poukazom na čl. 17 ods. 1 v spojení s čl. 18 ods. 2 Nariadenia č. 1215/2012, nakoľko žalovaným subjektom je spotrebiteľ, ktorý má bydlisko na území SR.

18. Následne sa súd zaoberal aj otázkou určenia rozhodného práva pre posúdenie vzťahu medzi stranami sporu. Z uzatvorenej zmluvy, z jej úvodných ustanovení vyplýva, že medzi zmluvnými stranami došlo k voľbe rozhodného práva, nakoľko zmluvné strany zmluvu uzatvorili v zmysle ustanovení zákona č. 89/2012 Sb. Občanský zákonník a zákona č. 257/2016 Sb. o spotrebiteľskom úvere, teda právnych predpisov právneho poriadku Českej republiky. Takáto voľba práva však zbavuje žalovaného ako spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytuje slovenský právny poriadok (ustanovenia nižšie uvedené), ktorý by bol v zmysle čl. 6 ods. 1 Nariadenia európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 z 17.06.2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) rozhodným. Preto súd pri rozhodovaní o žalobe aplikoval právny poriadok Slovenskej republiky.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

20. Podľa § 11 ods. 3 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z., ak osoba bez povolenia poskytne peňažné prostriedky, ktoré by inak boli spotrebiteľským úverom, uzatvorená zmluva je neplatná.

21. Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska, a to v závislosti od udeleného povolenia v tomto rozsahu:

- a) bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20a alebo
- b) v obmedzenom rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20b.

22. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

23. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

24. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 54a OZ, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

27. Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

28. Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenia, za desať rokov od dňa keď k nemu došlo.

29. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

30. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

31. Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

32. Podľa § 1 zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 266/2005 Z.z.“), tento zákon upravuje ochranu spotrebiteľa pri finančných službách poskytovaných dodávateľom prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku a uzavieranie zmluvy na diaľku.

33. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z.z., zmluvou na diaľku sa rozumie zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, písm. c), dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku, písm. d) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzavieraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania.

34. Podľa § 8 zákona č. 266/2005 Z.z., práva spotrebiteľa ustanovené týmto zákonom nemožno vopred zmluvne vylúčiť ani obmedziť, a to bez ohľadu na právny poriadok, ktorým sa zmluvný vzťah riadi. Zmluva na diaľku nesmie obsahovať ustanovenia, ktorými by sa spotrebiteľ vopred vzdával akýchkoľvek práv, a ustanovenia, že dokazovanie týkajúce sa splnenia všetkých povinností dodávateľa alebo časti povinností dodávateľa, ktoré preňho vyplývajú z tohto zákona, spočíva na spotrebiteľovi.

35. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 16.02.2018 prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie uzatvorená zmluva, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 350,00 eur so splatnosťou 23.02.2018. Vzhľadom na povahu zmluvných strán je nesporné, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalobca ako dodávateľ je právnickou osobou, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie a

pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaný má postavenie spotrebiteľa, pretože zmluvu uzatvoril ako fyzická osoba nepodnikateľ, o čom svedčí skutočnosť, že v zmluve je označený identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa, a to menom, priezviskom, rodným číslom a bydliskom. Súd je toho názoru, že zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a preto je nutné na ňu aplikovať príslušné právne predpisy spotrebiteľského práva upraveného v zákone č. 129/2010 Z.z. a v Občianskom zákonníku.

36. Žalovaný súdu predložil platobné príkazy o bezhotovostných úhradách úveru, z ktorých mal súd preukázané, že z požičanej sumy 350,00 eur žalovaný zaplatil sumu 325,00 eur, a to platbami dňa 04.06.2019 v sume 100,00 eur, dňa 02.07.2019 v sume 100,00 eur a dňa 09.04.2021 v sume 125,00 eur. Žalobca úhradu úveru v celkovej sume 325,00 eur potvrdil a v tejto časti žiadal konanie zastaviť.

37. Podľa ust. § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

38. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

39. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

40. Žalobca, ktorý podal žalobu, má právo s ňou disponovať, t.j. môže ju za konania vziať aj späť, či už celkom, alebo sčasti. Späťvzatím žaloby žalobca prejavuje vôľu, aby súd vo veci nekonal a o veci meritórne nerozhodol. V danom prípade vzal žalobca žalobu čiastočne, a to v časti uplatneného nároku vo výške 325,00 eur. Súd za aplikácie § 145 ods. 2 CSP konanie v časti o zaplatenie 325,00 eur zastavil.

41. Ďalej súd pokračoval v konaní v časti, v ktorej žalobca na žalobe zotrval, t.j. v časti o zaplatenie sumy 25,00 eur titulom istiny spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 350,00 eur od 31.03.2018 do 04.06.2019, zo sumy 250,00 eur od 05.06.2019 do 02.07.2019, zo sumy 150,00 eur od 03.07.2019 do 12.04.2021 a zo sumy 25,00 eur od 13.04.2021 do zaplatenia o o zaplatenie sumy 12,00 eur titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

42. V konaní nemal súd preukázanú skutočnosť, že by žalobca mal povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov na území Slovenskej republiky, čo vyplýva aj z upozornenia NBS zo dňa 09.08.2018. Na túto skutočnosť žalovaný poukázal v podanom odpore. Nedostatok tejto podmienky zákon sankcionuje tým, že spotrebiteľská zmluva je neplatná (§ 11 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z.). Medzi stranami tak vznikol vzťah z bezdôvodného obohatenia, keďže žalovanému žalobca poskytol peňažné prostriedky, tento získal majetkový prospech z neplatného právneho úkonu. Podľa § 457 OZ ak je zmluva neplatná, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

43. Ďalej súd v súlade s § 54a OZ skúmal, či žalobca môže predmetný nárok vymáhať, t.j. či uplatnený nárok je alebo nie je premlčaný.

44. Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho kor obohatil. Táto tzv. subjektívna premlčacia doba je však limitovaná objektívnou premlčacou dobou podľa § 107 ods. 2 OZ, podľa ktorého sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je rozhodujúci deň, kedy skutočne došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. Je nesporné, že žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 350,00 eur. Uvedené žalobca ani žalovaný nenamietali. Zmluva na základe ktorej k plneniu došlo, bola zmluvnými stranami podpísaná dňa 16.02.2018. Pretože v zmluve nie je termín plnenia zo strany žalobcu uvedený, súd vychádzal z toho, že žalobca plnil dňa 16.02.2018, čo korešponduje aj so zmluvne dohodnutou splatnosťou dňa 23.02.2018 uvedenou v zmluve, teda v 7. deň od uzatvorenia zmluvy. Ak teda žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 16.02.2018, dňom nasledujúcim začala plynúť trojročná objektívna premlčacia lehota, ktorá uplynula dňa 16.02.2021. Žalobca podal žalobu na upomínací súd dňa 24.02.2021 (č.l. 29), urobil tak po uplynutí objektívnej premlčacej lehoty na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Podľa § 54a OZ premlčaný nárok nemožno vymáhať a preto súd žalobu v zostávajúcej časti, t.j. v časti, v ktorej na žalobe žalobca po späťvzatí zotrval, zamietol.

45. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

46. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

48. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný mal plný úspech vo veci, t.j. bol úspešný v časti, v ktorej žalobca vzal žalobu späť ako aj v časti žaloby, na ktorej po späťvzatí žaloby žalobca zotrval, a ktorú súd z dôvodu premlčania nároku zamietol. Súd preto žalovanému priznal proti žalobcovi, ktorý z procesného hľadiska zaviniel zastavenie konania v časti a vo zvyšnej časti bol neúspešný, a teda vo veci úspech nemal, náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie práva v celom rozsahu.

49. O výške náhrady trov konania bude súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodovať po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.